

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป.๔๐/๒๕๓๗

เรื่อง การใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษี

อย่างย่อในสถานประกอบการโรงแรม

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจหรือแนะนำผู้ประกอบการจดทะเบียนปฏิบัติสำหรับกรณีการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อด้วยเครื่องบันทึกการเก็บเงินในสถานประกอบการโรงแรม ตามมาตรา ๘๖/๖ แห่งประมวลรัษฎากร กรมสรรพากร จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.๓๔/๒๕๓๖ เรื่อง การใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ณ สถานที่ให้บริการบางประเภทในสถานประกอบการโรงแรม ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๒ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งประกอบกิจการให้บริการประเภทกิจการโรงแรม ซึ่งใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบกำกับภาษีอย่างย่อปฏิบัติดังนี้

(๑) กรณีลูกค้าชำระค่าบริการและหรือค่าสินค้าเป็นเงินสด หรือด้วยการใช้บัตรเครดิต หรือในลักษณะทำนองเดียวกัน ให้ใช้ใบเรียกเก็บค่าบริการที่ออกให้ ณ แผนกบริการส่วนหน้า (Guest Folio) หรือใบเรียกเก็บค่าบริการที่ออกให้ ณ แผนกขายสินค้าหรือให้บริการอื่น ๆ (Guest Check หรือ Long Bill) ซึ่งมีรายการอย่างน้อยตามมาตรา ๘๖/๖ แห่งประมวลรัษฎากร และตามประกาศอธิบดีกรม

สรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๕๖) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขอ
อนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ และหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ตามมาตรา ๘๖/๖ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นใบกำกับภาษีอย่างย่อได้
โดยเครื่องบันทึกการเก็บเงินจะต้องบันทึกคำว่า “เงินสด” หรือ “จ่ายแล้ว” หรือ
“CASH” หรือ “PAID” หรือ “CARD” หรือ ระบุชื่อบัตรเครดิต ไว้ในใบเรียก
เก็บค่าบริการด้วย

(๒) กรณีลูกค้าชำระค่าบริการและหรือค่าสินค้าเป็นเงินเชื่อ

(ก) หากเป็นลูกค้าซึ่งเข้าพักในห้องพักของโรงแรมอยู่แล้ว ให้ใช้
เครื่องบันทึกการเก็บเงินบันทึกคำว่า “ลูกค้าโรงแรม” หรือ “GUEST” หรือ
“HOTEL GUEST” หรือ ระบุชื่อลูกค้าและหมายเลขห้องพัก ไว้ในใบเรียกเก็บค่า
บริการ และในกรณีที่ เป็นใบเรียกเก็บค่าบริการซึ่งออกให้ ณ แผนกขายสินค้าหรือ
ให้บริการอื่น ๆ (Guest Check หรือ Long Bill) ให้จัดส่งใบเรียกเก็บค่าบริการ (Guest
Check หรือ Long Bill) นั้นไปยังแผนกบริการส่วนหน้า (Front Office) เพื่อการเรียก
เก็บเงินต่อไป โดยจะยังไม่ถือว่าใบเรียกเก็บค่าบริการดังกล่าวเป็นใบกำกับภาษี

(ข) หากมิได้เป็นลูกค้าซึ่งเข้าพักในห้องพักของโรงแรมให้ใช้
เครื่องบันทึกการเก็บเงินบันทึกคำว่า “เงินเชื่อ” หรือ “CREDIT” หรือ “CITY
LEDGER” ไว้ในใบเรียกเก็บค่าบริการ และจัดส่งใบเรียกเก็บค่าบริการนั้นไปยัง
แผนกบัญชี (Back Office) เพื่อการเรียกเก็บเงินต่อไป โดยจะยังไม่ถือว่าใบเรียกเก็บ
ค่าบริการดังกล่าวเป็นใบกำกับภาษี

(๓) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละ

เครื่องบันทึกหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีอย่างย่อตาม (๑) และหมายเลขลำดับของใบเรียกเก็บค่าบริการตาม (๒) เรียงตามลำดับต่อกันไปเป็นชุดเดียวกัน หรือจะแยกหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีอย่างย่อ และหมายเลขลำดับของใบเรียกเก็บค่าบริการออกเป็นคนละชุดต่างหากจากกันก็ได้ แต่ทั้ง ๒ กรณีจะต้องมีรหัสหรือเครื่องหมายที่แสดงความแตกต่างระหว่างหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีอย่างย่อและหมายเลขลำดับของใบเรียกเก็บค่าบริการด้วย

(๔) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินบันทึกรายการการให้บริการและการขายสินค้าตามใบกำกับภาษีอย่างย่อและใบเรียกเก็บค่าบริการไว้ในม้วนกระดาษต่อเนื่องเพื่อบันทึกรายการประจำวัน (Daily Transaction Journal) และต้องแสดงรหัสหรือเครื่องหมายที่แสดงความแตกต่างระหว่างรายการการให้บริการและการขายสินค้าตามใบกำกับภาษีอย่างย่อและใบเรียกเก็บค่าบริการด้วย

(๕) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินทำการสรุปรายงานการให้บริการและการขายสินค้าประจำวัน โดยให้แยกมูลค่างรวมของการให้บริการและการขายสินค้าตามใบกำกับภาษีอย่างย่อและใบเรียกเก็บค่าบริการออกต่างหากจากกัน

(๖) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องเก็บม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวัน (Daily Transaction Journal) ตาม (๔) และรายงานตาม (๕) ไว้ ณ สถานประกอบการเป็นเวลา ๕ ปี โดยหากเก็บไว้เป็นเวลา ๒ ปีแล้ว หลังจากนั้นจะเก็บไว้ในสื่อบันทึกข้อมูลใดก็ได้

ข้อ ๓ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งประกอบกิจการให้บริการประเภทกิจการโรงแรม ซึ่งใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินชนิดคอมพิวเตอร์ต่อเชื่อมเข้ากับระบบคอมพิวเตอร์อื่นเพื่อประกอบกันเป็นระบบ POSS (Point of Sale System) ตามที่กรมสรรพากรกำหนดไว้ในประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๖) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามมาตรา ๘๖/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ สำหรับการออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ สามารถใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าวโดยไม่ต้องมีกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องเพื่อบันทึกรายการประจำวัน (Daily Transaction Journal) ก็ได้ หากมีคุณสมบัติและปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) เป็นโรงแรมที่มีรายรับจากการให้บริการและการขายสินค้าทุกอย่างรวมกันไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาทในปีที่ผ่านมา หรือประมาณการรายรับไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาทต่อปีในกรณีที่เป็นโรงแรมที่ตั้งขึ้นใหม่หรือจะตั้งขึ้นใหม่ หรือถ้ามีรายรับน้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาทต่อปีจะต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

(๒) ต้องแจ้งภาษาที่ใช้เขียนโปรแกรมและชื่อของโปรแกรมที่ใช้ รวมทั้งระบุชื่อ ที่อยู่ ของผู้ขายและหรือผู้รับจ้างพัฒนาโปรแกรมต่อกรมสรรพากรตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

(๓) ต้องส่งมอบคู่มือพร้อมทั้งผังระบบงานและวิธีการใช้งานต่อกรมสรรพากร

(๔) ต้องมีโปรแกรมที่สามารถส่งเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนกลาง

(Central Processing Unit) ของแต่ละสถานประกอบการให้พิมพ์ข้อมูลตาม (๖) ได้ทันทีเมื่อเจ้าพนักงานสรรพากรร้องขอ และต้องพิมพ์ข้อมูลได้เป็นรายเครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่องตั้งแต่ช่วงเวลาที่ยพิมพ์ครั้งล่าสุดจนถึงเวลาที่เจ้าพนักงานร้องขอ

(๕) ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์สำหรับการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อตามข้อ ๒ ทุกกรณี เว้นแต่ในส่วนที่กำหนดให้ต้องกระทำในม้วนกระดาษต่อเนื่องเพื่อบันทึกรายการประจำวัน (Daily Transaction Journal) หรือส่วนที่กำหนดในข้อ ๓ แล้ว

(๖) ต้องจัดทำรายงานการให้บริการและการขายสินค้าไว้ในกระดาษต่อเนื่องของระบบคอมพิวเตอร์อย่างน้อยทุกสิ้นวันทำการ และต้องมีรายการอย่างน้อย ดังนี้

(๖.๑) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีอย่างย่อที่ออกโดยเครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่อง เรียงตามลำดับของเลขรหัสประจำเครื่องที่ได้รับจากกรมสรรพากร เว้นแต่ กรณีที่เป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ได้มาก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗ และไม่สามารถออกหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีอย่างย่อได้ ก็ให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินนั้นบันทึกหมายเลขลำดับของใบเรียกเก็บค่าบริการซึ่งตีพิมพ์มาจากโรงพิมพ์แทนก็ได้ และอย่างน้อยจะต้องบันทึกตัวเลข ๓ หลักสุดท้ายของหมายเลขลำดับดังกล่าวเพื่อใช้เป็นหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีอย่างย่อ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนประกอบกิจการให้บริการ

และหรือขายสินค้าเป็นเงินเชื่อด้วย ให้บันทึกหมายเลขลำดับของใบเรียกเก็บค่าบริการซึ่งกำหนดขึ้นตามข้อ ๒(๓) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคแรกด้วย

(๖.๒) หมายเลขลำดับของใบเรียกเก็บค่าบริการซึ่งโรงแรมกำหนดขึ้นเพื่อการควบคุมภายใน สำหรับกรณีของโรงแรมที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกไปกำกับภาชีอย่างย่อ ณ แผนกบริการส่วนหน้า (Front Office) ด้วย ให้แยกหมายเลขลำดับของใบเรียกเก็บค่าบริการซึ่งออกที่แผนกบริการส่วนหน้า (Folio Number) และหมายเลขลำดับของใบเรียกเก็บค่าบริการซึ่งออก ณ แผนกขายสินค้าหรือให้บริการอื่น ๆ (Check Number) ออกต่างหากจากกัน

(๖.๓) รายการการให้บริการและการขายสินค้าประจำวันซึ่งจะบันทึกเป็นยอดสรุปของใบกำกับภาชีอย่างย่อหรือใบเรียกเก็บค่าบริการแต่ละใบหรือจะบันทึกยอดรวมเป็นรายวันก็ได้ แต่จะต้องระบุหรือมีรหัสหรือเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่ารายการใดเป็นการให้บริการหรือการขายสินค้า

(๖.๔) มูลค่ารวมของการให้บริการและการขายสินค้าที่ไม่รวมภาชีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาชีอย่างย่อ และตามใบเรียกเก็บค่าบริการ

(๖.๕) จำนวนภาชีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของการให้บริการและขายสินค้าตามใบกำกับภาชีอย่างย่อ

(๖.๖) มูลค่าของบริการและสินค้าที่รวมภาชีมูลค่าเพิ่มแล้ว

(๖.๗) วัน เดือน ปี และเวลาที่ออกใบกำกับภาชีอย่างย่อ เว้นแต่กรณีที่ เป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินซึ่งได้มาก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗ และไม่สามารถบันทึกเวลาได้ ก็ไม่ต้องบันทึกเวลาที่ออกใบกำกับภาชีดังกล่าว

(๖.๘) ชื่อหรือชื่อย่อหรือรหัสของพนักงานเก็บเงินในกรณีที่
เครื่องบันทึกการเก็บเงินสามารถกระทำได้

(๖.๙) การรับชำระราคาค่าบริการและหรือค่าสินค้าให้ระบุว่า
เป็นเงินสดหรือบัตรเครดิต หรือเป็นเงินเชื่อ

(๖.๑๐) เลขรหัสประจำเครื่องซึ่งได้รับจากกรมสรรพากร

(๗) ต้องเก็บรายงานตาม (๖) ไว้ ณ สถานประกอบการเป็นเวลา
๕ ปี โดยหากเก็บไว้เป็นเวลา ๒ ปีแล้ว หลังจากนั้นจะเก็บไว้ในสื่อบันทึกข้อมูลใด
ก็ได้

ข้อ ๔ ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งประกอบกิจการให้
บริการประเภทกิจการโรงแรม ซึ่งประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินโดยไม่มี
กระดาษเป็นม้วนต่อเนื่อง (Daily Transaction Journal) ตามข้อ ๓ สำหรับการออก
ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ตามมาตรา ๘๖/๖ หรือมาตรา ๘๖/๗ แห่งประมวลรัษฎากร
ต้องแจ้งคุณสมบัติและข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ พร้อมกับการยื่นคำขออนุมัติ
ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ หรือในกรณีที่ได้รับอนุมัติ
ให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อแล้ว ให้แจ้งคุณสมบัติ
และข้อมูลดังกล่าวก่อนที่จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินโดยไม่มีกระดาษเป็นม้วน
ต่อเนื่องเพื่อบันทึกรายการประจำวัน (Daily Transaction Journal) นั้นในการออก
ใบกำกับภาษีอย่างย่อ โดยให้แจ้ง ณ หน่วยงานสรรพากร ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียน
จะต้องยื่นคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษี
อย่างย่อ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
(ฉบับที่ ๔๖)ฯ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

หม่อมราชวงศ์จัตุมงคล โสณกุล

อธิบดีกรมสรรพากร